

Tesdorpf: Den højtærede Finansminister forsikrede, at alle nok skulde komme til at betale Landets Gæld. Jeg beklager i hvert Fald, at man gaar den Omvej for at naa det Resultat. Ved første Behandling gav den højtærede Finansminister mig Ret i, at det var dyre Penge for Staten, der kom i Statskassen ved denne Eengangsskat. Det er nemlig Penge, som giver en stor Formueafgift, og naar Staten skal have Kompensation for denne Formueafgift, rammes alle ganske vist senere, men man opnaar Kompensation ved at tage indirekte Skatter, og de kan ikke undgaa at ramme haardst i Bunden af Samfundet. Og naar man først har ramt haardt i Toppen og senere i Bunden, har jeg Ret i, at det er Middelformuerne, som har deres Penge godt anbragt — jeg undtager Pensionisterne —, som klarer sig bedst.

Jeg takker for den højtærede Finansministers Medhold i, at det var bedre, om man havde taget denne Eengangsskat i 1945 end i 1947; men jeg synes, det vil være umuligt for mig at bebrejde mit Parti, at det bad om Udsættelse for at faa rimelig Tid til at udforme Loven og ogsaa maaske for, at dette høje Tings Medlemmer kunde faa mere end 48 Timer til at overveje 100 Ændringsforslag. Man kunde maaske ogsaa bebrejde Regeringen, at den skulde have ½ Aar til at bestemme sig for, om den vilde foreslaa en Eengangsskat med eller uden Støtte fra Venner eller Modstandere.

Jeg kunde gerne have ønsket, at der f. Eks. havde været Tid til en nærmere Udformning af § 37, som jeg spurgte den højtærede Finansminister om, uden at jeg fik noget Svar. Denne Paragraf er dog maaske den allermest afgørende Paragraf for Lovens vanskeligste Tilfælde, netop de Tilfælde, som ogsaa den højtærede Finansminister anser for vanskelige, og jeg haaber, at der engang paa en eller anden Maade bliver Tid til at høre nærmere om det og faa den nærmere udformet.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Det ærede Medlem Hr. V. Buhl sagde, at da han var Finansminister, regnede han 600 Mill. Kr. for mange Penge. Det beroliger mig naturligvis noget, saa behøver jeg ikke at tage de meget overlegne Bemærkninger helt alvorligt, som det ærede Medlem ved første Behandling fremsatte om mit Forslag, som jo dog giver adskilligt mere end 600 Mill. Kr.

Naar det ærede Medlem nu sagde, at jeg flot talte om, at der var ikke saa stor Forskel paa mit og Flertallets Forslag og i den

Forbindelse et Par Gange citerede mig som havende brugt Ordet Herregud, saa vil jeg sige, og det tror jeg Stenograferne vil kunne bekræfte, at dette ikke fandtes i min Tale, men kun i det ærede Medlems. Jeg føler mig i det hele taget overbevist om, at det vil være let for det høje Tings Medlemmer at afgøre, hvem der har udvist den største Flothed i Omtalen af den anden Part, det ærede Medlem eller jeg.

Naar det ærede Medlem om Administrationen siger, at enhver Dygtighed kan overvinde de Vanskeligheder, der kan være ogsaa ved de af Mindretallet stillede Forslag, og i den Henseende henviser til sine Erfaringer fra Skatteadministrationen, vil jeg understrege, at hvad Københavns Skattevæsen under en dygtig Skattedirektørs Ledelse kan gøre, er een Ting, men hvad Skattevæsenet ude i Provinsen, i mange Tilfælde ude i Landkommunerne, hvor man ikke har den samme professionelt uddannede Stab til Arbejdet, kan overkomme, det er noget ganske andet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte, om Regeringen foretog sig noget for at sikre sig, at Skibspengene blev hjemtaget. Ja, det følger vi fra Uge til Uge. Naar jeg nøjedes med at sige, at Pengene i Hovedsagen var hjemtaget, altsaa ikke sagde, at de var hjemtaget alle sammen, var det, fordi jeg har forstaaet, at Rederierne til Dækning af visse Udgifter, vistnok til Reparationer o. lign., har faaet Tilladelse til at lade visse Penge blive i Udlandet, idet de har de paagældende Udgifter at betale der. Men ellers overvaager vi, at Pengene bliver hjemtaget, efterhaanden som de frigives.

Det ærede Medlem spurgte, om de frivogne Skibspenge kommer med i Eengangsskatten. Jeg maa desværre dertil svare, at det kan jeg ikke sige noget bestemt om. Det afhænger af, i hvilket Omfang disse Penge er med i de paagældende Rederiers Slutformue. Det er de, for saa vidt det drejer sig om Erstatningssummer, som man har kunnet regne med paa en saadan Maade, at de har kunnet forlanges optaget i det paagældende Selskabs Status pr. 1. Januar, eller hvilken Dato man nu har haft. Hvis det derimod er Penge, som man først har faaet nu efter Slutdatoen, saa kan de ikke komme med. Men jeg kan altsaa ikke sige noget som helst om, i hvilket Omfang de kan være kommet med.

Det ærede Medlem Hr. Norlev udtalte, at vi hellere skulde have brugt Princippet af 1813, altsaa Bankhæftelsen, tilpasset efter Nutidens Forhold. Det er netop det, vi har gjort. Den Gang bestod praktisk talt